

Het interview met...

In de rubriek 'Het interview met...' schotelen ondernemers en succesvolle managers u hun visie op het hoger onderwijs in Nederland voor. Dit keer komt Nico Roorda aan het woord, coördinator kwaliteit en duurzame ontwikkeling bij DHO.

Houd vast aan je idealen en leef ernaar!

Waar werk je momenteel vooral aan?

Momenteel werk ik veel aan implementatie van de AISHE-methode. AISHE is een door mij ontwikkelde methode om onderwijsinstellingen te keuren op het gebied van duurzame ontwikkeling. Ik voer zelf audits uit bij onderwijsinstellingen, maar ook leidt ik anderen op tot auditors, door middel van een

jaarlijkse cursus. Deze audits kunnen leiden tot het Keurmerk Duurzame Ontwikkeling in het Hoger Onderwijs. Dit Keurmerk bestaat uit vier niveaus, van één tot vier sterren, waarbij één ster het lichtste niveau is (de instelling stapt in en gaat zich bezighouden met een verandertraject richting duurzamere ontwikkeling) en vier sterren het zwaarste (duurzame ontwikkeling is volledig ingebed in het beleid en onderwijs van de instelling). Er is op dit moment nog geen opleiding in Nederland die vier sterren heeft behaald.

Naast het auditeren houdt ik me ook bezig met het schrijven van boeken over duurzaamheid, die als lesmateriaal (kunnen worden) gebruikt. Naast het 'Basisboek Duurzame Ontwikkeling' en 'Werken aan Duurzame Ontwikkeling' is nu net mijn nieuwste boek uitgekomen, getiteld 'Ons huis planeet Aarde'. Dit boek geeft een overzicht van de achtergronden en noodzaak van duurzaamheid. Bovendien geeft het praktisch inzicht in hoe je zelf, als consument, ook bij kan dragen aan duurzame ontwikkeling.

Wat hoop je over vijf jaar bereikt te hebben?

In de decade tussen 2005 en 2015 willen we bereiken dat alle onderwijsinstellingen het Keurmerk Duurzame Ontwikkeling ontvangen en dus zichtbaar aan implementatie van Duurzame Ontwikkeling werken. Ik begeleid daarom ook onderwijsinstellingen in het doorvoeren van veranderingen op het gebied van duurzaamheid. Ik heb gemerkt dat universiteiten wat dat betreft wat langzamer zijn met hun veranderingsbeleid: door de grootschaligheid van universiteiten is er minder gezamenlijk beleid en is de invloed van aparte vakgroepen en faculteiten groter. Bovendien hechten universiteiten sterk aan hun academische vrijheid. Hogescholen hebben wat dat betreft meer binding met het bedrijfsleven en van die kant uit ook meer feeling met de praktische kant van duurzame ontwikkeling.

Waar komt je fascinatie en enthousiasme voor duurzame ontwikkeling vandaan?

Van nature was ik vooral gefascineerd door de exacte wetenschappen. Ik heb Sterrenkunde, Theoretische Natuurkunde en Filosofie gestudeerd. Na mijn studies ben ik gaan lesgeven, docent exacte vakken in het middelbaar onderwijs. Ik kwam pas in aanraking met duurzame

ontwikkeling toen ik hoofd van de hbo-opleiding milieugerichte materiaaltechnologie (M2) was. Tijdens die periode werd ik gevraagd om het Cirrus Project op te zetten, een pilotproject met als doel de integratie van duurzame ontwikkeling in het onderwijs van 13 technische opleidingen van de Faculteit Techniek en Natuur aan de Avans Hogeschool Tilburg. Het combineren van de verschillende vakgebieden om tot duurzamere oplossingen te komen bleef en blijft me interesseren. Vandaar dat ik me ook actief blijf inzetten voor inter- en multidisciplinair werken aan duurzame vraagstukken. En liefst op alle niveaus.

Mijn passie is zorgen voor een mooiere wereld, voor nu en later.

Dat is de basis van waaruit ik anderen wil enthousiasmeren om zich daar ook voor in te zetten. Als er één docent op een hogeschool of professor op een universiteit op een enthousiaste en innovatieve manier met duurzaamheid omgaat, kan die daar honderd of meer studenten in één klap mee bereiken. Zo kunnen ze een sneeuwbal effect creëren. Individuele personen zijn niet voldoende om een verandering door te voeren, daarvoor heb je uiteindelijk iedereen nodig. Groepen mensen die zich gaan buigen, niet over het wát, maar over het hóé. Mensen leren om niet alleen naar het nu te kijken, maar ook naar de toekomst, naar langdurige oplossingen.

Vandaar dat ik contact heb met mensen uit alle lagen van het onderwijs, management en docententeams, beleidsmakers en directeuren. Maar ook zit ik regelmatig om de tafel met de NVAO (Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie) en de VBI's (Visiterende en Beoordelende Instanties) over de rol van duurzaamheid in het accreditatiebeleid. En vanuit de DHO hebben we natuurlijk ook contact met grote internationale organisaties en overheid.

Wat is je oproep aan het hoger onderwijs voor de komende jaren?

Mijn oproep aan de mensen in het hoger onderwijs is eerst en bovenal: houd vast aan je idealen en leef ernaar. Je dromen zijn belangrijk, houd die in gedachten en doe je best om ze waar te maken. Dan maken we er met zijn allen een mooiere wereld van!

